

دبیرستان روزبه (دوره دوم)

سال تحصیلی ۱۴۰۰-۱۳۹۹

پیامبر اکرم (ص)

۱. فضل و رحمت خدا بر شهیدان
۲. ادعیه قرآنی
۳. یاری کنندگان دین خدا
۴. پاداش مضاعف مومنان
۵. امید به رحمت خدا
۶. تسلیم کامل در برابر خدا
۷. هجرت
۸. حفظ وحدت
۹. امانت و عدالت
۱۰. استقامت و انجام وظیفه
۱۱. اخلاق اجتماعی
۱۲. کرامت انسانی
۱۳. برکات شب
۱۴. توبه
۱۵. بهترین تجارت
۱۶. استقامت و پایداری
۱۷. صفات مؤمنان
۱۸. مقام مجاهدان
۱۹. اجابت دعوت
۲۰. تکیه و توکل بر خدا
۲۱. کیفر منکران
۲۲. کمک به محرومان
۲۳. عدالت و تقوا
۲۴. حقیقت نیکی
۲۵. علم خداوند
۲۶. قرآن هدایتگر متقین
۲۷. پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله)
۲۸. انفاق
۲۹. مسئولیت عمل
۳۰. محاسبه‌ی عمل
۳۱. آموزش گناهان
۳۲. نفاق

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ ﴿۱۶۹﴾
 فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ
 خَلْفِهِمْ أَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿۱۷۰﴾ يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةِ اللَّهِ
 وَفَضْلِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۱۷۱﴾

به نام خداوند بخشاینده بخشایشگر

(ای پیامبر!) هرگز گمان مبر کسانی که در راه خدا کشته شدند، مردگانند. بلکه آنان زنده‌اند و نزد پروردگارش روزی داده می‌شوند. (۱۶۹) آن‌ها به خاطر نعمت‌های فراوانی که خداوند از فضل خود به ایشان بخشیده است، خوشحالند و به خاطر کسانی که هنوز به آن‌ها ملحق نشده‌اند (مجاهدان و شهیدان آینده)، مسرورند که نه ترسی بر آن‌هاست و نه غمی خواهند داشت. (۱۷۰) از نعمت خدا و فضل او مسرورند و (می‌بینند که) خداوند، پاداش مؤمنان را ضایع نمی‌کند؛ (نه پاداش شهیدان و نه پاداش مجاهدانی که شهید نشدند). (۱۷۱)

سوره مبارکه آل عمران

امام حسین (علیه السلام):

أَنَا قَتِيلُ الْعَبْرَةِ لَا يَدْكُرُنِي مُؤْمِنٌ إِلَّا بَكِيَ.

من کشته‌ی اشکم؛ هیچ مؤمنی مرا یاد نمی‌کند مگر اینکه می‌گرید.

(کامل الزیارات، صفحه ۲۷۴)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

رَبَّنَا لَا تُرْغِ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ
 الْوَهَّابُ ﴿۸﴾ رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ إِنَّ اللَّهَ لَا
 يُخَلِّفُ الْأَمْعَادَ ﴿۹﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا
 أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ هُمْ وَقُودُ النَّارِ ﴿۱۰﴾

به نام خداوند بخشاینده بخشایشگر

(راسخان در علم، می گویند) پروردگارا دل‌هایمان را، بعد از آن که ما را هدایت کردی، (از راه حق) منحرف مگردان، و از سوی خود، رحمتی بر ما ببخش، زیرا تویی بخشنده (۸) پروردگارا تو مردم را، برای روزی که تردیدی در آن نیست جمع خواهی کرد، زیرا خداوند، از وعده خود، تخلف نمی‌کند، (۹) اموال و فرزندان کسانی که کافر شدند، هرگز نمی‌تواند چیزی از (عذاب) خداوند را از آنان بکاهد، (و از کیفر، رهایی بخشد). و آنان، خود، آتش‌گیره‌ی دوزخند. (۱۰)

سوره مبارکه آل عمران

امام سجاد (علیه السلام):

اللَّهُمَّ اجْعَلْ لَنَا فِي كُلِّ سَاعَةٍ مِنْ سَاعَاتِهِ حَظًّا مِنْ عِبَادِكَ، وَ نَصيبًا مِنْ شُكْرِكَ، وَ شَاهِدَ صِدْقٍ مِنْ
 مَلَائِكَتِكَ

بارخدا یا برای ما در هر ساعتی از ساعت های این روز نو، بهره ای از بندگی و نصیبی از شکر

قرار ده و از فرشتگان گواهی صادق بر ما بگمار (صحیفه سجاده، نیایش ۶)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أُذِنَ لِلَّذِينَ يُقَتِّلُونَ بِأَنفُسِهِمْ ظُلْمًا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ ﴿٣٩﴾ الَّذِينَ
 أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ
 بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَهَدِمَتْ صَوَامِعُ وَبِيَعٌ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدُ يُذْكَرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ
 كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٤٠﴾ الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ
 فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ
 وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿٤١﴾

به نام خداوند بخشاینده بخشایشگر

به کسانی که جنگ بر آنان تحمیل شده، اجازه جهاد داده شده است؛ چرا که مورد ستم قرار گرفته اند؛ و به یقین خدا بر یاری آن‌ها تواناست. (۳۹) همان کسانی که از خانه‌ها (و شهر) خود، به ناحق رانده شدند، (و گناهی نداشتند) جز این که می‌گفتند: «پروردگار ما، خدای یکتاست!». و اگر خداوند (شر) بعضی از مردم را بوسیله بعضی دیگر دفع نمی‌کرد، دیرها و معابد یهود و نصاری، و مساجدی که نام خدا در آن بسیار برده می‌شود، ویران می‌گشت؛ و بی‌تردید، خداوند کسانی را که او را یاری کنند (و از آیینش دفاع نمایند) یاری می‌کند، زیرا که خداوند توانا و شکست‌ناپذیر است. (۴۰) همان کسانی که هرگاه در زمین به آن‌ها قدرت ببخشیم، نماز را برپا می‌دارند، و زکات می‌دهند، و امر به معروف و نهی از منکر می‌کنند، و پایان همه کارها فقط از آن خداست. (۴۱)

سوره مبارکه حج

رسول اکرم (ﷺ):

مَنْ أَمَرَ بِالْمَعْرُوفِ وَ نَهَىٰ عَنِ الْمُنْكَرِ فَهُوَ خَلِيفَةُ اللَّهِ فِي الْأَرْضِ وَ خَلِيفَةُ رَسُولِهِ.

کسی که امر به معروف و نهی از منکر کند، جانشین خداوند در زمین و جانشین رسول اوست.

(میزان الحکمة، جلد ۸)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَآمِنُوا بِرَسُولِهِ يُؤْتِكُمْ كِفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ
وَيَجْعَلْ لَكُمْ نُورًا تَمْشُونَ بِهِ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٨﴾ لَيْلًا
يَعْلَمَ أَهْلُ الْكِتَابِ إِلَّا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِّنْ فَضْلِ اللَّهِ وَأَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ
اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢٩﴾

به نام خداوند بخشاینده بخشایشگر

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! تقوای الهی پیشه کنید و به پیامبرش ایمان بیاورید تا بهره‌ای
دو چندان از رحمتش به شما بدهد و برای شما نوری قرار دهد که با آن (در میان مردم و
مسیر زندگی خود به درستی) راه بروید، و گناهان شما را ببخشد؛ و خدا بسیار آمرزنده و مهربان
است. (۲۸) تا اهل کتاب بدانند که قادر بر چیزی از فضل خدا نیستند، و تمام فضل (و رحمت)
به دست اوست، به هر کس بخواهد آن را می‌بخشد؛ و خداوند دارای فضل عظیم است! (۲۹)

سوره مبارکه حدید

امام علی (علیه السلام):

مَنْ عَرَفَ نَفْسَهُ جَاهَدَهَا وَ مَنْ جَهَلَ نَفْسَهُ أَهْمَلَهَا.

هر که نفس خود را شناخت، به جهاد با آن برخاست و هر که آن را نشناخت، به حال خود ره‌ایش

ساخت.

(غُرُرُ الْحِكْمِ وَ دُرَرُ الْكَلِمِ، حدیث ۷۸۵۵)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿قُلْ يَاعِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٥٣﴾ وَأَيُّبُوا إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَأَسْلِمُوا لَهُ مِن قَبْلِ أَن يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصِرُونَ ﴿٥٤﴾ وَأَتَّبِعُوا أَحْسَنَ مَا أُنزِلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ مِّن قَبْلِ أَن يَأْتِيَكُمُ الْعَذَابُ بَغْتَةً وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ﴿٥٥﴾﴾

به نام خداوند بخشاینده بخشایشگر

بگو: «ای بندگان من که بر (زیان) خودتان از حد گذرانده‌اید! از رحمت خداوند ناامید نشوید که بی‌تردید خدا همه گناهان را می‌آمرزد، زیرا او بسیار آمرزنده و مهربان است. (۵۳) و به درگاه پروردگارتان بازگردید و در برابر او تسلیم شوید، پیش از آن که عذاب به سراغ شما آید، سپس (از سوی هیچ کس) یاری نمی‌شوید. (۵۴) و بهترین دستورهایی که از سوی پروردگارتان بر شما نازل شده را پیروی کنید پیش از آن که عذاب (الهی) ناگهان بر شما فرود آید در حالی که از آن خبر ندارید!» (۵۵)

سوره مبارکه زمر

امام محمد باقر (علیه السلام):

تَعَرُّضٌ لِلرَّحْمَةِ وَ عَفْوِ اللَّهِ بِحُسْنِ الْمَرَاجِعَةِ وَ اسْتَعِينُ عَلَى حُسْنِ الْمَرَاجِعَةِ بِخَالِصِ الدُّعَاءِ وَ الْمُنَاجَاةِ فِي الظُّلْمِ.

با بازگشتی نیک و راستین، خود را در معرض رحمت و بخشش خدا قرار ده و در این

بازگشت راستین از دعای خالصانه و مناجات در دل تاریکی‌ها کمک بگیر.

(میزان الحکمة، جلد ۴)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَمَنْ يُسَلِّمْ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ وَإِلَى اللَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿٢٢﴾ وَمَنْ كَفَرَ فَلَا يَحْزُنكَ كُفْرُهُمْ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ فَنُنَبِّئُهُمْ بِمَا عَمِلُوا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٢٣﴾ نُمَتِّعُهُمْ قَلِيلًا ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ إِلَىٰ عَذَابٍ غَلِيظٍ ﴿٢٤﴾

به نام خداوند بخشاینده بخشایشگر

کسی که با تمام وجود تسلیم خدا بوده و نیکوکار باشد، به دستگیره محکمی چنگ زده (و به تکیه‌گاه مطمئنی تکیه کرده است) و عاقبت همه کارها به سوی خداست. (۲۲) و کسی که کافر شود، کفر او تو را غمگین نسازد. بازگشت همه آنان به سوی ماست و ما آن‌ها را از اعمالی که انجام داده‌اند (و نتایج شوم آن) آگاه خواهیم ساخت، به راستی که خداوند به آن‌چه درون سینه‌هاست آگاه است. (۲۳) ما اندکی، آن‌ها را از متاع دنیا بهره‌مند می‌کنیم، سپس آن‌ها را به تحمل شدیدی وادار می‌سازیم. (۲۴)

سوره مبارکه لقمان

لقمان حکیم (رحمة الله عليه):

يَا بُنَيَّ تَوَاضَعَ لِلْحَقِّ تَكُنْ أَعْقَلَ النَّاسِ، وَإِنَّ الْكَيْسَ لَدَى الْحَقِّ يَسِيرٌ.

ای بصرم در برابر حق، فروتن باش تا عاقل‌ترین مردم باشی، بدرستی که زیرک و باهوش، در برابر

حق، آرام است.

(اصول کافی، جلد ۱)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الَّذِينَ ءَامَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ أَعْظَمُ
 دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَأَوْلَىٰ بِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ ﴿٢٠﴾ يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِّنْهُ
 وَرِضْوَانٍ وَجَنَّاتٍ لَّهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُّقِيمٌ ﴿٢١﴾ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ
 أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٢٢﴾

به نام خداوند بخشاینده بخشایشگر

آنها که ایمان آوردند و هجرت کردند و با اموال و جانهایشان در راه خدا جهاد نمودند، مقامشان نزد خدا برتر است و آنها پیروز و رستگارند. (۲۰) پروردگارشان آنها را به رحمتی از ناحیه خود و رضایت (خویش) و باغهایی از بهشت بشارت می‌دهد که در آن نعمتهای جاودانه دارند. (۲۱) همواره و تا ابد در این باغها (و در میان این نعمتها) خواهند بود، زیرا پاداش عظیم نزد خداوند است. (۲۲)

سوره مبارکه توبه

امام صادق (علیه السلام):

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (ﷺ) ... وَمَنْ مَاتَ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ حُسْرًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَعَ أَصْحَابِ بَدْرٍ
 امام صادق (علیه السلام) از رسول خدا (ﷺ) نقل می‌کند: هرکسی که در حال هجرت برای خدا از دنیا برود،
 روز رستاخیز با مجاهدان و شهیدان بدر محشور خواهد شد.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٠٢﴾
 وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ
 كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَىٰ شَفَا
 حُفْرَةٍ مِّنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُم مِّنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ ءَايَاتِهِ لَعَلَّكُمْ
 تَهْتَدُونَ ﴿١٠٣﴾

به نام خداوند بخشاینده بخشایشگر

ای کسانی که ایمان آورده‌اید آن گونه که حق تقوا و پرهیزکاری است، از خدا بهره‌بیزید. و از دنیا نروید مگر اینکه مسلمان باشید. (باید گوهر ایمان را تا پایان عمر، حفظ کنید.) (۱۰۲) و همگی به ریسمان خدا (قرآن و اسلام، و هرگونه وسیله وحدت)، چنگ زنید و پراکنده نشوید. و نعمت (بزرگ) خدا را بر خود به یاد آرید که چگونه دشمن یکدیگر بودید و او میان دل‌های شما الفت ایجاد کرد، و به برکت نعمت او، برادر شدید. و شما بر لب حفره‌ای از آتش بودید پس خدا شما را از آن نجات داد. این چنین خداوند آیات خود را برای شما آشکار می‌سازد، شاید پذیرای هدایت شوید. (۱۰۳)

سوره مبارکه آل عمران

پیامبر اکرم (صلی الله علیه و آله) :

وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ .. فَضْرَبَ النَّبِيُّ (ص) يَدَهُ فِي يَدِ عَلِيٍّ (ع) وَقَالَ تَمَسَّكُوا بِهِذَا هُوَ حَبْلُ اللَّهِ الْمَتِينِ

همگی به ریسمان الهی چنگ زنید (حضرت (ص) دست خود را بر دست علی (ع) زدند) و فرمودند:

به ایشان تمسک جویند که او ریسمان محکم الهی است. (بنایع الموده، صفحه ۱۱۹)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا وَإِذَا حَكَمْتُمْ بَيْنَ النَّاسِ أَنْ تَحْكُمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ اللَّهَ نِعِمَّا يَعِظُكُمْ بِهِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿٥٨﴾
يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهٗ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ﴿٥٩﴾

به نام خداوند بخشاینده بخشایشگر

خداوند به شما فرمان می‌دهد که امانت‌ها را به صاحبانش بدهید و هنگامی که میان مردم داوری می‌کنید، به عدالت داوری کنید خداوند، اندرزهای خوبی به شما می‌دهد خداوند، شنوا و بیناست. (۵۸) ای کسانی که ایمان آورده‌اید اطاعت کنید خدا را و اطاعت کنید پیامبر خدا و اولو الامر (اوصیای پیامبر) را و هرگاه در چیزی نزاع داشتید، آن را به خدا و پیامبر بازگردانید (و از آنها داوری بطلبید) اگر به خدا و روز رستاخیز ایمان دارید این (کار) برای شما بهتر، و عاقبت و پایانش نیکوتر است. (۵۹)

سوره مبارکه نساء

جناب لقمان (رحمه الله علیه) :

يَا بُنَيَّ، اذِّ الْأَمَانَةَ تَسَلَّمْ لَكَ دُنْيَاكَ وَ آخِرَتِكَ، وَ كُنْ أَمِينًا تَكُنْ غَنِيًّا

فرزندم امانت را به (صاحبش) برگردان تا دنیا و آخرتت سالم بماند، و امانتدار باش تا توانگر باشی.

(معانی الاخبار، صفحه ۲۵۳)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فَأَسْتَقِمْ كَمَا أَمَرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا إِنَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١١٢﴾
 وَلَا تَرْكَبُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا فَمَا تَمَسَّكُمْ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ
 أَوْلِيَاءَ ثُمَّ لَا تُنصَرُونَ ﴿١١٣﴾ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفًا مِنَ اللَّيْلِ إِنَّ
 الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ ذَلِكَ ذِكْرَى لِلذَّاكِرِينَ ﴿١١٤﴾ وَأَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا
 يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿١١٥﴾

به نام خداوند بخشاینده بخشایشگر

پس همان گونه که فرمان یافته‌ای، استقامت کن؛ و (همچنین) کسانی که با تو (به سوی خدا) رو آورده اند (باید استقامت کنند)؛ و سرپیچی نکنید، که او آن چه را انجام می‌دهید می‌بیند. (۱۱۲) و بر ستم‌کاران تکیه ننمایید، که موجب می‌شود آتش شما را فرا گیرد و در آن حال، هیچ ولی و سرپرستی جز خدا نخواهید داشت و کسی شما را یاری نخواهد کرد. (۱۱۳) در دو طرف روز و اوایل شب، نماز را برپا دار؛ چرا که نیکی‌ها، بدی‌ها را از بین می‌برند؛ این تذکری است برای کسانی که اهل تذکرنند. (۱۱۴) و شکیبایی کن، که خداوند پاداش نیکوکاران را ضایع نخواهد کرد. (۱۱۵)

سوره مبارکه هود

امام علی (علیه السلام):

الصَّبْرُ أَحْسَنُ حُلَلِ الْإِيمَانِ وَأَشْرَفُ خَلَائِقِ الْإِنْسَانِ.

استقامت و صبر نیکوترین زیور ایمان و ارجمندترین اخلاق انسان است.

(غُرُرُ الْحِكْمِ وَ دُرَرُ الْكَلِمِ، حدیث ۶۲۳۲)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ وَ لَا
تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَب بَّعْضُكُم بَعْضًا أَيُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَن يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ
مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيمٌ ﴿١٢﴾ يَأْتِيهَا النَّاسُ إِنَّا
خَلَقْنَاكُمْ مِّن ذَكَرٍ وَأُنثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ
أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَىٰكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿١٣﴾

به نام خداوند بخشاینده بخشایشگر

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! از بسیاری از گمان‌ها بپرهیزید، چرا که بعضی از گمان‌ها گناه است و هرگز (در کار دیگران) تجسس نکنید، و هیچ یک از شما دیگری را غیبت نکند؛ آیا کسی از شما دوست دارد که گوشت برادر مرده خود را بخورد؟ همه شما از این امر کراهت دارید، تقوای الهی پیشه کنید که خداوند توبه‌پذیر و مهربان است. (۱۲) ای مردم! ما شما را از یک مرد و زن آفریدیم و شما را نژادها و قبیله‌ها قرار دادیم تا یکدیگر را بشناسید، بی‌تردید گرامی‌ترین شما نزد خداوند با تقواترین شماست، (و بدانید) یقیناً خداوند دانا و آگاه است. (۱۳)

سوره مبارکه حجرات

امام جواد (علیه السلام):

مَنْ لَمْ يَرْضَ مِنْ أَخِيهِ بِحُسْنِ النِّيَّةِ لَمْ يَرْضَ مِنْهُ بِالْعَقِيَّةِ.

کسی که از حسن نیت برادر دینی‌اش خوشنود نباشد از محبت و عطا‌های او نیز خوشنود نخواهد بود.

(بحار الأنوار، جلد ۷۸، صفحه ۳۶۵)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي عَادَٰمَ وَحَمَلْنَهُمْ فِي الْوَبْرِ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَهُمْ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ
 وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَىٰ كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا ﴿٧٠﴾ يَوْمَ نَدْعُوا كُلَّ أُنَاسٍ بِإِسْمِهِمْ
 فَمَنْ أُوتِيَ كِتَابَهُ بِيَمِينِهِ فَأُولَٰئِكَ يَقْرَءُونَ كِتَابَهُمْ وَلَا يُظْلَمُونَ فَتِيلًا ﴿٧١﴾
 وَمَنْ كَانَ فِي هَذِهِ أَعْمَىٰ فَهُوَ فِي الْآخِرَةِ أَعْمَىٰ وَأَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٧٢﴾

به نام خداوند بخشاینده بخشایشگر

ما فرزندان آدم را گرامی داشتیم و آن‌ها را در خشکی و دریا، (بر مرکب‌های راهوار) حمل کردیم و از انواع نعمت‌های پاکیزه به آنان روزی دادیم و آن‌ها را بر بسیاری از موجوداتی که خلق کرده‌ایم، برتری بخشیدیم. (۷۰) (به یاد آورید) روزی را که هر گروهی را با پیشوایشان می‌خوانیم. کسانی که نامه عملشان به دست راست آنان داده شود، آن را (با شادی و سرور) می‌خوانند و کمترین ستمی به آن‌ها نخواهد شد. (۷۱) اما کسی که در این جهان کوردل باشد، در آخرت هم نابینا و گمراه‌تر خواهد بود. (۷۲)

سوره مبارکه اسراء

امام صادق (علیه السلام):

شَرَفُ الْمُؤْمِنِ صَلَاتُهُ بِاللَّيْلِ، وَ عِزُّهُ كَفُّ الْأَذَى عَنِ النَّاسِ.

شرافت مؤمن گزاردن نماز شب است و عزتش در ترک آزار مردم.

(خصال شیخ صدوق، باب الواحد، حدیث ۱۸)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَتَأْتِيهَا الْمَزْمِلُ ﴿١﴾ فَمِ اللَّيْلِ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٢﴾ نِصْفَهُ أَوْ أَنْقَصَ مِنْهُ قَلِيلًا ﴿٣﴾
 أَوْ زِدَّ عَلَيْهِ وَرَتَلَ الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا ﴿٤﴾ إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا
 ثَقِيلًا ﴿٥﴾ إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْأًا وَأَقْوَمُ قِيلاً ﴿٦﴾ إِنَّ لَكَ فِي
 النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا ﴿٧﴾

به نام خداوند بخشاینده بخشایشگر

ای جامه به خود پیچیده (۱) شب راه، جز کمی، بپاخیز (۲) نیمی از شب راه، یا کمی از آن کم کن، (۳) یا بر نصف آن بیفزای، و قرآن را با دقت و تامل بخوان (۴) چرا که ما بزودی سخنی سنگین به تو القا خواهیم کرد (۵) مسلماً نماز و عبادت شبانه پابرجاتر و با استقامت‌تر است (۶) و تو در روز تلاش مستمر و طولانی خواهی داشت (۷)

سوره مبارکه مزمل

رسول اکرم (صلی الله علیه و آله و سلم):

شَرَفَ الْمُؤْمِنِ قِيَامُهُ بِاللَّيْلِ وَ عَزَّهٗ إِسْتِغْنَاؤُهُ عَنِ النَّاسِ

شرف مؤمن در شب زنده داری و عبادت شبانه اوست و عزت مؤمن در بی نیازی او از مردم

(نهج الفصاحه، حدیث ۱۸۱۵)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهَالَةٍ ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿١٧﴾ وَلَيْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ حَتَّىٰ إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ إِنِّي تُبْتُ الْكُفْرَ وَلَا الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارٌ أُولَئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٨﴾

به نام خداوند بخشنده بخشایشگر

پذیرش توبه از سوی خدا، تنها برای کسانی است که کار بدی را از روی جهالت و ندانم کاری انجام می‌دهند، سپس زود توبه می‌کنند. خداوند، توبه چنین اشخاصی را می‌پذیرد و خدا دانا و حکیم است. (۱۷) و توبه‌ی کسانی که گناه می‌کنند تا هنگامی که مرگ یکی از آن‌ها فرارسد، بگوید: «الان توبه کردم»، پذیرفته نیست و (نیز توبه) کسانی که در حال کفر از دنیا می‌روند (پذیرفته نخواهد بود)؛ این‌ها کسانی هستند که عذاب دردناکی برایشان فراهم کرده‌ایم. (۱۸)

سوره مبارکه نساء

امام محمد باقر (علیه السلام):

التَّائِبُ مِنَ الذَّنْبِ كَمَنْ لَا ذَنْبَ لَهُ وَالْمُقِيمُ عَلَى الذَّنْبِ وَهُوَ مُسْتَغْفِرٌ مِنْهُ كَالْمُسْتَهْزِئِ.

توبه کار از گناه، چون کسی است که گناهی ندارد و کسی که پیوسته گناه می‌کند و به زبان آمرزش

می‌خواهد، چون کسی است که (خدا را) مسخره می‌کند.

(بحار الانوار، ج ۷۸)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ تِجَارَةٍ تُنْجِيكُمْ مِّنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ﴿١٠﴾
 تُوْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ
 ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١١﴾ يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ
 جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ ذَٰلِكَ الْفَوْزُ
 الْعَظِيمُ ﴿١٢﴾

به نام خداوند بخشاینده بخشایشگر

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! آیا شما را به تجارتی راهنمایی کنم که شما را از عذاب دردناک
 رهایی بخشد؟ (۱۰) به خدا و رسولش ایمان بیاورید و با اموال و جان‌هایتان در راه خدا جهاد
 کنید؛ این برای شما (از هر چیز) بهتر است اگر بدانید. (۱۱) (اگر چنین کنید) خداوند گناهانتان
 را می‌بخشد و شما را در باغ‌هایی از بهشت داخل می‌کند که نهرها از زیر درختانش جاری
 است و در خانه‌های پاکیزه در بهشت جاویدان جای می‌دهد؛ این پیروزی عظیم است. (۱۲)

سوره مبارکه صف

امام علی (علیه السلام):

لَا تِجَارَةَ كَالْعَمَلِ الصَّالِحِ وَلَا رِبْحَ كَالثَّوَابِ.

هیچ تجارتی چون عمل صالح نیست و هیچ سودی همچون پاداش الهی نیست.

(میزان الحکمة، جلد ۲)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَكَايِنَ مَنِ نَبِيِّ قَتَلَ مَعَهُ رِبِّيُونَ كَثِيرٌ فَمَا وَهَنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
 وَمَا ضَعُفُوا وَمَا اسْتَكَانُوا ۗ وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ ﴿٤٦﴾ وَمَا كَانَ قَوْلَهُمْ إِلَّا
 أَنْ قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا
 عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٤٧﴾ فَآتَاهُمُ اللَّهُ ثَوَابَ الدُّنْيَا وَحَسَنَ ثَوَابِ
 الْآخِرَةِ ۗ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْحَسِينَ ﴿٤٨﴾

به نام خداوند بخشاینده بخشایشگر

چه بسیار پیامبرانی که مردان الهی فراوانی به همراه آنان جنگ کردند آنها هیچ‌گاه در برابر آنچه در راه خدا به آنان می‌رسید، سست و ناتوان نشدند (و تن به تسلیم ندادند)، و خداوند استقامت‌کنندگان را دوست دارد. (۱۴۶) سخنشان تنها این بود که: پروردگارا گناهان ما را ببخش و از تندروی‌های ما در کارها، چشم‌پوشی کن قدم‌های ما را استوار بدار و ما را بر جمعیت کافران، پیروز گردان (۱۴۷) از این‌رو خداوند پاداش این جهان، و پاداش نیک آن جهان را به آنها داد، و خداوند نیکوکاران را دوست می‌دارد. (۱۴۸)

سوره مبارکه آل عمران

امام جواد (علیه السلام) :

إِتِّبْتُ تَصِيبُ أَوْ تَكَدُّ

(در کارهایت) ثابت قدم باش (تا به هدف خود) برسی، یا به آن نزدیک شوی

(بحارالانوار، جلد ۷۸)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿٢﴾ الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿٣﴾ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٤﴾

به نام خداوند بخشاینده بخشایشگر

مؤمنان، تنها کسانی هستند که هرگاه نام خدا برده شود، دلهاشان فرو می ریزد و هنگامی که آیات او بر آنها خوانده می شود، ایمانشان فزونتر می گردد و تنها بر پروردگارشان توکل دارند. (۲) آنها که نماز را برپا می دارند و از آنچه به آنها روزی داده ایم، انفاق می کنند. (۳) (آری) مؤمنان حقیقی آنها هستند و در پیشگاه پروردگار خود درجاتی والا دارند و از آمرزش الهی و روزی کریمانه‌ی حضرت حق برخوردار خواهند بود. (۴)

سوره‌ی مبارکه‌ی انفال

امام حسین (علیه السلام):

لَا يَكْمُلُ الْعَقْلُ إِلَّا بِاتِّبَاعِ الْحَقِّ

عقل انسان کامل نشود مگر با پیروی از حق.

(بحار الأنوار، جلد ۷۸)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرِّ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً وَكُلًّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَىٰ وَفَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿٩٥﴾ دَرَجَاتٍ مِّنْهُ وَمَغْفِرَةً وَرَحْمَةً وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ﴿٩٦﴾

به نام خداوند بخشاینده بخشایشگر

(هرگز) افراد با ایمانی که بدون عذر، از جهاد بازنشستند، با مجاهدانی که در راه خدا با مال و جان خود جهاد می‌کنند، یکسان نیستند. خداوند، مجاهدانی را که با مال و جان خود جهاد نمودند، بر قاعدان (ترک‌کنندگان جهاد) برتری مهمی بخشیده و خداوند به هر یک از این دو گروه (به نسبت اعمال نیکشان)، وعده پاداش نیک داده و مجاهدان را بر قاعدان، با پاداش عظیمی برتری بخشیده است. (۹۵) درجات (مهمی) از ناحیه خداوند و آمرزش و رحمت (نصیب آنان می‌گردد) و (اگر لغزش‌هایی داشته‌اند) خداوند آمرزنده و مهربان است. (۹۶)

سوره مبارکه نساء

حضرت زهرا (علیها السلام):

جَعَلَ اللَّهُ الْجِهَادَ عِزًّا لِلْإِسْلَامِ.

خداوند جهاد را جهت عزت و سرافرازی اسلام مقرر فرموده است.

(بحار الانوار، جلد ۲۹، صفحه ۲۳۳)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ
وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٤﴾
وَأَتَّقُوا فِتْنَةً
لَّا تُصِيبَنَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْكُمْ خَاصَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٥﴾

به نام خداوند بخشاینده بخشایشگر

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! دعوت خدا و پیامبر را اجابت کنید، هنگامی که شما را به سوی چیزی فرا می‌خواند که حیات بخش شما می‌باشد و بدانید خداوند میان انسان و قلب او حایل می‌شود (و از اسرار درونی همه آگاه است) و همه شما (در قیامت) نزد او گردآوری می‌شوید. (۲۴) و از فتنه‌ای بترسید که تنها به ستم‌کاران شما نمی‌رسد؛ (بلکه همه را فرا خواهد گرفت) و بدانید خداوند کیفر شدید دارد. (۲۵)

سوره مبارکه انفال

امام علی (علیه السلام):

أَقَلُّ مَا يُلْزِمُكُمْ لِلَّهِ أَلَّا تَسْتَعِينُوا بِنِعْمِهِ عَلَى مَعَاصِيهِ.

کمترین حق خداوند برعهده شما این است که نعمت‌های او را در راه نافرمانی او به کار نگیرید.

(نهج البلاغه، حکمت ۳۳۰)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقْبَلُوا الْحَسَنَاتِ لَلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ
وَاتَّقُوا أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿١٧٢﴾ الَّذِينَ قَالُوا لَنَا نِعْمَ الْإِنْسَانُ أَنْ نَأْتِيَهُم بِالْحَيَاةِ
فَأَحْسَنُوا مِنْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ ﴿١٧٣﴾ فَأَنْقَلَبُوا بِنِعْمَةِ رَبِّهِمْ
إِلَىٰ دِيَارِهِمْ فَأَتَىٰ خَالِدُ بْنُ الْوَثَّانِ الْيَمَنِيَّ إِذْ جَاءَهُمْ كُرْبًا أَتَىٰ الْمَدِينَةَ وَابْنَ مَرْثَدَ وَاتَّبَعُوا اللَّهَ
رِضْوَانًا لَّهِ وَفَضْلًا لِّمَنْ تَابَعَ اللَّهَ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ ﴿١٧٤﴾

به نام خداوند بخشاینده بخشایشگر

آن‌ها که دعوت خدا و پیامبر (ﷺ) را، پس از آن همه جراحاتی که به ایشان رسید، اجابت کردند، برای هر کدام از آن‌ها که نیکوکار و تقواییشه باشند، پاداش بزرگی خواهد بود. (۱۷۲) این‌ها کسانی بودند که (بعضی از) مردم، به آنان گفتند: مردم! (لشکر دشمن) برای (حمله به) شما اجتماع کرده‌اند، از آن‌ها بترسید. اما این سخن، بر ایمان آنان افزود و گفتند: خدا ما را کافی است و او بهترین حامی ماست. (۱۷۳) به همین جهت، آن‌ها با نعمت و فضل پروردگارشان، بازگشتند؛ در حالی که هیچ ناراحتی به آنان نرسید و از رضای خدا پیروی کردند و خداوند دارای فضل و بخشش بزرگی است. (۱۷۴)

سوره مبارکه آل عمران

امام علی (ع):

هو الّذی ... مَنْ تَوَكَّلَ عَلَيْهِ كَفَاهُ وَ مَنْ سَأَلَهُ أُعْطَاهُ.

او (خداوند) کسی است که ... هر که بر او توکل کند، برایش کافی است و هر که از او درخواست کند،

به وی می‌بخشد.

(نهج البلاغه، خطبه ۹۰)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ الْكِتَابِ وَيَشْتُرُونَ بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا
 أُولَئِكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَا
 يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٤﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا الضَّلَالََةَ بِالْهُدَى
 وَالْعَذَابُ بِالْمَعْفِرَةِ فَمَا أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ ﴿١٧٥﴾ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ نَزَلَ الْكِتَابَ
 بِالْحَقِّ وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿١٧٦﴾

به نام خداوند بخشاینده بخشایشگر

کسانی که آیات کتاب آسمانی را که خدا نازل کرده کتمان می‌کنند، و آن را به بهای کمی می‌فروشند آنها در درونشان جز آتش چیزی نمی‌خورند، و خداوند روز قیامت با آنها سخن نمی‌گوید، و آنان را پاکیزه نمی‌سازد، و برای آنها عذاب دردناکی است. (۱۷۴) اینان کسانی هستند که گمراهی را با هدایت و عذاب را با آمرزش، مبادله کرده‌اند، راستی، چقدر در برابر عذاب خداوند، شکیبا، هستند (۱۷۵) اینها به خاطر آن است که خداوند، کتاب (آسمانی) را به حق، (و توأم با نشانه‌های و دلایل روشن) نازل کرده، و آنها که در آن اختلاف می‌کنند از حق بسیار دور شده‌اند. (۱۷۶)

سوره مبارکه بقره

امام علی (علیه السلام) :

أَنْظَرُوا أَهْلَ بَيْتِ نَبِيِّكُمْ فَالزَّمُوا سَمْتَهُمْ ... لَا تَسْبِقُوهُمْ فَتَضَلُّوا، وَلَا تَتَأَخَّرُوا عَنْهُمْ فَتَهْلِكُوا

به اهل بیت پیامبرتان بنگرید و از راه و روش آنان جدا نشوید ... از آنان پیشی نگیرید که گمراه می

شوید و از ایشان عقب نمانید، که هلاک می‌شوید. (نهج البلاغه، خطبه ۹۷)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَظَعْتُمْ وَاسْمَعُوا وَأَطِيعُوا وَأَنْفِقُوا خَيْرًا لِأَنْفُسِكُمْ ۗ وَمَنْ يُوقِ شَحْحَ نَفْسِهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٦﴾
 لَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ۗ وَاللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ ﴿١٧﴾

به نام خداوند بخشاینده بخشایشگر

پس تا می‌توانید تقوای الهی پیشه کنید و (در برابر فرمانهای خدا) گوشه شنوا داشته باشید و اطاعت نمایید و انفاق کنید که برای شما بهتر است و کسانی که از بخل و حرص خویشتن مصون بمانند، رستگارند. (۱۶) اگر به خدا قرض‌حسنة‌ای دهید، آن را برای شما مضاعف می‌سازد و شما را می‌بخشد؛ و خداوند شکور و بردبار است. (۱۷)

سوره مبارکه تغابن

حضرت ولی عصر (عجل الله فرجه):

مَنْ كَانَ فِي حَاجَةِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ كَانَ اللَّهُ فِي حَاجَتِهِ.

هر کس در حال برآورده ساختن آنچه که خدا می‌خواهد، باشد؛ خداوند نیز وی را در دستیابی به حاجتش یاری می‌کند.

(کمال‌الدین و تمام‌النعمه، جلد ۱)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلَىٰ ءَلَّا تَعْدِلُوا ءَعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٩﴾

به نام خداوند بخشاینده بخشایشگر

ای کسانی که ایمان آورده‌اید همواره برای خدا قیام کنید و از روی عدالت، گواهی دهید. نباید دشمنی با جمعیتی، شما را از راه عدالت خارج کند. عدالت کنید، که به پرهیزگاری نزدیک‌تر است و از (معصیت) خدا بپرهیزید که خداوند از آنچه انجام می‌دهید، با خبر است. (۸) خداوند به آنها که ایمان آورده و اعمال صالح انجام داده‌اند، وعده آمرزش و پاداش عظیمی داده است. (۹)

سوره مبارکه مائده

امام حسن عسکری (علیه السلام):

مَنْ لَمْ يَتَّقِ وَجْهَ النَّاسِ لَمْ يَتَّقِ اللَّهَ

کسی که در برابر مردم (از انجام کار ناپسند) پروا نکند، از خدا نیز پروا و تقوایی نخواهد داشت.

(بحار الأنوار، جلد ۷۸)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُوَلُّوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ ءَامَنَ
 بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ وَءَاتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذَوِي
 الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَأَبْنَ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ
 وَءَاتَى الزَّكَاةَ وَالْمُؤْمِنُونَ بَعَثَهُمْ إِذَا عَاهَدُوا وَالصَّالِحِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ
 وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿۱۷۷﴾

به نام خداوند بخشنده بخشایشگر

نیکی، این نیست که روی خود را به سوی مشرق و (یا) مغرب کنید؛ بلکه نیکی (و نیکوکار) کسی است که به خدا و روز رستاخیز و فرشتگان و کتاب و پیامبران ایمان آورده و مال (خود) را، با همه علاقه‌ای که به آن دارد، به خویشاوندان و یتیمان و مسکینان و واماندگان در راه و سائلان و بردگان، انفاق می‌کند؛ نماز را برپا می‌دارد و زکات را می‌پردازد و (هم‌چنین) کسانی که به عهد خود (به هنگامی که عهد بستند) وفا می‌کنند و در برابر محرومیت‌ها و بیماری‌ها و در میدان جنگ، استقامت به خرج می‌دهند؛ این‌ها کسانی هستند که راست می‌گویند و این‌ها به تحقیق پرهیزکارانند. (۱۷۷)

سوره مبارکه بقره

امام علی (علیه السلام):

مَلَائِكَةُ الْمَعْرُوفِ، تَرَكَ الْمَنْ بِيهِ.
 ملاک نیکی، ترک منت گذاشتن است.
 (میزان الاحکمة، جلد ۷)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ إِنْ تَحْفَظُوا مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ تُبْدُوهُ يُعَلِّمَهُ اللَّهُ وَيَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٩﴾ يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُحْضَرًا وَمَا عَمِلَتْ مِنْ سُوءٍ تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ أَمَدًا بَعِيدًا وَيُحَذِّرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ﴿٣٠﴾

به نام خداوند بخشاینده بخشایشگر

بگو: اگر آنچه را در سینه‌های شماست، پنهان دارید یا آشکار کنید، خداوند آن را می‌داند و (نیز) از آنچه در آسمان‌ها و زمین است، آگاه می‌باشد و خداوند بر هر چیزی تواناست. (۲۹) روزی که هر کس، آنچه را از کار نیک انجام داده حاضر می‌بیند، آرزو می‌کند میان او و آنچه از اعمال بد انجام داده فاصله زیادی باشد. خداوند شما را از (نافرمانی) خودش، برحذر می‌دارد و (در عین حال) خدا نسبت به همه بندگان مهربان است. (۳۰)

سوره مبارکه آل عمران

امام علی (علیه السلام):

عَالِمًا بِهَا قَبْلَ ابْتِدَائِهَا مُحِيطًا بِحُدُودِهَا وَأَنْتَهَائِهَا عَارِفًا بِقَرَائِنِهَا وَأَحْيَائِهَا

(خداوند سبحان) پیش از آنکه بیافریند به آفریدگان، آگاه و دانا، بر آغاز و انجامشان بینا، و با

سرشت و چگونگی آنان آشنا بود.

(نهج البلاغه، خطبه ۱)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۱) ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ ۝۱ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ۝۲ وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ۝۳ أُولَئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ ۝۴ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝۵

به نام خداوند بخشاینده بخشایشگر

الم (از حروف مقطعه) (۱) آن کتاب با عظمتی است که شکی در آن نیست و مایه هدایت پرهیزکاران است. (۲) (پرهیزکاران) کسانی هستند که به غیب (آنچه از حس پوشیده و پنهان است) ایمان می‌آورند و نماز را برپا می‌دارند و از نعمت‌ها و مواهبی که به آنان روزی داده‌ایم، انفاق می‌کنند. (۳) و کسانی که به آن چه بر تو نازل شده و آن چه پیش از تو (بر پیامبران پیشین) نازل گردیده، ایمان می‌آورند و به رستاخیز یقین دارند. (۴) آنان بر طریق هدایت پروردگارشانند و آنان رستگارانند. (۵)

سوره مبارکه بقره

رسول اکرم (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ):

أَلَا مَنْ تَعَلَّمَ الْقُرْآنَ وَعَلَّمَهُ وَعَمِلَ بِمَا فِيهِ فَأَنَا سَائِقٌ لَهُ إِلَى الْجَنَّةِ وَدَلِيلٌ إِلَى الْجَنَّةِ.

بدانید هر کس قرآن بیاموزد و آموزش دهد و به آن چه در قرآن است عمل کند، من جلودار و

راهنمای او به سوی بهشت خواهم بود.

(میزان الحکمة، حدیث ۱۶۴۶۸)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الَّذِينَ يُبَلِّغُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ وَيَخْشَوْنَهُ وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا ﴿٣٦﴾ مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٤٠﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا ﴿٤١﴾ وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٤٢﴾

به نام خداوند بخشاینده بخشایشگر

(پیامبران) پیشین کسانی بودند که تبلیغ رسالت‌های الهی می‌کردند و (تنها) از او می‌ترسیدند، و از هیچ کس جز خدا بیم نداشتند. و همین بس که خداوند حسابگر (و پاداش‌دهنده اعمال آنها) است. (۳۹) محمد (ﷺ) پدر هیچ یک از مردان شما نبوده و نیست، ولی رسول خدا و خاتم پیامبران است و خداوند به همه چیز آگاه است. (۴۰) ای کسانی که ایمان آورده‌اید! خدا را بسیار یاد کنید؛ (۴۱) و صبح و شام او را تسبیح گوئید. (۴۲)

سوره مبارکه احزاب

پیامبر اکرم (ﷺ):

أَدِّ الْأَمَانَةَ إِلَىٰ مَنِ اتَّمَنَكَ وَلَا تَخُنْ مَنْ خَانَكَ.

با کسی که تو را امین می‌داند به امانت رفتار کن و با کسی که به تو خیانت کرده خیانت مکن.

(نهج الفصاحة، حدیث ۱۱۷)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَتَتْ سَنَابِلَ فِي كُلِّ سُنبُلَةٍ مِائَةٌ حَبَّةٌ وَاللَّهُ يُضْعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَسِيعٌ عَلِيمٌ ﴿۳۶﴾ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ لَا يُتَّبِعُونَ مَا أَنْفَقُوا مَنًّا وَلَا أَدَىٰ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿۳۷﴾

به نام خداوند بخشاینده بخشایشگر

مَثَلُ کسانی که اموال خود را در راه خدا انفاق می‌کنند، همانند بذری است که هفت خوشه برویاند که در هر خوشه، یکصد دانه باشد و خداوند آن را برای هر کس بخواهد (و شایستگی داشته باشد)، دو یا چند برابر می‌کند و خدا (از نظر قدرت و رحمت) وسیع و (به همه چیز) داناست. (۲۶۱) کسانی که اموال خود را در راه خدا انفاق می‌کنند، سپس به دنبال انفاقی که کرده‌اند، منت نمی‌گذارند و آزاری نمی‌رسانند، پاداش آن‌ها نزد پروردگارشان (محفوظ) است و نه ترسی دارند و نه غمگین می‌شوند. (۲۶۲)

سوره مبارکه بقره

امام حسین (علیه السلام):

وَأَعْلَمُوا أَنَّ حَوَائِجَ النَّاسِ إِلَيْكُمْ مِنْ نِعَمِ اللَّهِ عَلَيْكُمْ فَلَا تَمَلُّوا النِّعَمَ فَتَحُولَ نِقْمًا.

بدانید نیازهای مردم به شما، از نعمت‌های خداست، پس، از این نعمت‌های الهی آزرده نشوید که در این صورت، این نعمت‌ها به بلا و نقمت تبدیل خواهد شد.

(بحار الأنوار، جلد ۷۸، ص ۱۲۱)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿١٥﴾ إِنْ يَشَأْ
 يُدْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٦﴾ وَمَا ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ﴿١٧﴾ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ
 وِزْرَ أُخْرَىٰ وَإِنْ تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ حِمْلِهَا لَا يُحْمَلْ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ ۗ
 إِنَّمَا تُنذِرُ الَّذِينَ يُخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَمَنْ تَزَكَّىٰ فَإِنَّمَا يَتَزَكَّىٰ
 لِنَفْسِهِ ۗ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿١٨﴾

به نام خداوند بخشاینده بخشایشگر

ای مردم! شما به خداوند نیازمندید و تنها خداوند است که بی نیاز و شایسته هرگونه حمد و ستایش است. (۱۵) اگر بخواهد شما را می برد و خلق جدیدی می آورد. (۱۶) و این برای خداوند دشوار نیست. (۱۷) هیچ کس بار گناه دیگری را بر دوش نمی کشد و اگر شخص سنگین باری از دیگری برای حمل گناه خود درخواست کند، (آن کس) چیزی از آن را بر دوش نخواهد گرفت، هر چند از نزدیکان او باشد. تو فقط کسانی را هشدار می دهی که از پروردگار خود در پنهانی می ترسند و نماز را برپا می دارند و هر کس پاکی پیشه کند، نتیجه آن به خودش باز می گردد و بازگشت به سوی خداست. (۱۸)

سوره مبارکه فاطر

امام زمان (علیه السلام):

أَكْثَرُوا الدُّعَاءَ بِتَعْجِيلِ الْفَرَجِ فَإِنَّ ذَلِكَ فَرَجُكُمْ.

برای نزدیک شدن ظهور، دعای بسیار کنید که این خود باعث گشایش در کارهای شما می باشد.

(کمال الدین و تمام النعمة، صفحه ۴۵۸)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَكُلِّ إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَائِرَهُ فِي عُنُقِهِ وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ
 مَنشُورًا ﴿١٣﴾ أَقْرَأُ كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا ﴿١٤﴾ مَن أَهْتَدَىٰ
 فَأِنَّمَا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ ۗ وَمَن ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۗ
 وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا ﴿١٥﴾

به نام خداوند بخشاینده بخشایشگر

کارنامه و اعمال هر کس را بر گردنش آویخته‌ایم و روز قیامت، کتابی برای او بیرون می‌آوریم که آن را در برابر خود، گشوده می‌بیند؛ (این همان نامه اعمال اوست) (۱۳) (و به او می‌گوییم: «کتابت را بخوان؛ کافی است که امروز، خود حساب‌گر خویش باشی.») (۱۴) هر کس هدایت پذیرد، برای خود هدایت یافته و آن کس که گمراه گردد، به زیان خود گمراه شده است و هیچ کس بار گناه دیگری را به دوش نمی‌کشد و ما هرگز (قومی را) مجازات نخواهیم کرد، مگر آنکه پیامبری مبعوث کرده باشیم (تا وظایفشان را بیان کند). (۱۵)

سوره مبارکه اسراء

امام موسی کاظم (علیه السلام):

لَا يَكُونُ الرَّجُلُ مِنَ الْمُتَّقِينَ حَتَّىٰ يُحَاسِبُ نَفْسَهُ أَشَدَّ مِنْ مُحَاسَبَةِ الشَّرِيكِ شَرِيكِهِ.

آدمی از پرهیزگاران نمی‌شود مگر اینکه حسابرسی او از نفسش سخت‌تر از حساب کشیدن دو

شریک از یکدیگر باشد

(مکارم الاخلاق، صفحه ۴۶۸)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿قُلْ أُوْنِبْتُكُمْ بِخَيْرٍ مِّنْ ذَٰلِكُمْ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَأَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿١٥﴾ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّا أَمَّا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٦﴾ الصَّٰدِقِينَ وَالصَّٰدِقَاتِ وَالْمُتَّقِينَ وَالْمُتَّقَاتِ وَالَّذِينَ اتَّقَوْا مِن قَبْلِ هَٰذَا لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنِعْمَ الْجَزَاءُ ﴿١٧﴾﴾

به نام خداوند بخشاینده بخشایشگر

بگو: «آیا شما را از چیزی آگاه کنم که از این (سرمایه‌های مادی)، بهتر است؟» برای کسانی که پرهیزگاری پیشه کرده‌اند، در نزد پروردگارشان باغ‌هایی است که نه‌رها از پای درختانش می‌گذرد؛ همیشه در آن خواهند بود و همسرانی پاکیزه و خشنودی خداوند (نصیب آنهاست). و خدا به (امور) بندگان، بیناست. (۱۵) همان کسانی که می‌گویند: پروردگارا! ما ایمان آورده‌ایم؛ پس گناهان ما را ببامرز و ما را از عذاب آتش، نگاه‌دار. (۱۶) آن‌ها که استقامت می‌ورزند، راستگو هستند، (در برابر خدا) خضوع و (در راه او) انفاق می‌کنند و در سحرگاهان، استغفار می‌نمایند. (۱۷)

سوره مبارکه آل عمران

رسول اکرم (صلی‌الله‌علیه‌وآله):

كَفَى بِالْمَرْءِ عِلْمًا أَنْ يَخْشَى اللَّهَ وَ كَفَى بِالْمَرْءِ جَهْلًا أَنْ يُعْجَبَ بِنَفْسِهِ

دانش انسان همین بس که خدا ترس باشد و نادانی او همین بس که دستخوش خودپسندی و

شیفتگی گردد

(نهج الفصاحة، حدیث ۲۱۲۸)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ ءَامَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ أُرْدَادُوا كُفْرًا لَّمْ
يَكُنِ اللَّهُ لِيُغْفِرَ لَهُمْ وَلَا لِيُهْدِيَهُمْ سَبِيلًا ﴿١٣٧﴾ بَشِيرِ الْمُنْفِقِينَ بِأَنَّ لَهُمْ عَذَابًا
أَلِيمًا ﴿١٣٨﴾ الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَيْبَتَعُونَ
عِنْدَهُمُ الْعِزَّةَ فَإِنَّ الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا ﴿١٣٩﴾

به نام خداوند بخشاینده بخشایشگر

کسانی که ایمان آوردند، سپس کافر شدند، باز هم ایمان آوردند و دیگر بار کافر شدند، سپس
بر کفر خود افزودند، خدا هرگز آن‌ها را نخواهد بخشید و آن‌ها را به راه (راست) هدایت
نخواهد کرد. (۱۳۷) به منافقان بشارت ده که مجازات دردناکی در انتظار آن‌هاست. (۱۳۸)
کسانی که کافران را به جای مؤمنان، دوست خود انتخاب می‌کنند، آیا عزت و آبرو نزد آنان
می‌جویند؟ (این تصویری نادرست است) چرا که عزت همه از آن خداست. (۱۳۹)

سوره مبارکه نساء

امام جواد (علیه السلام):

لَا تَكُنْ وَلِيًّا لِلَّهِ فِي الْعَلَانِيَةِ وَعَدُوًّا لَهُ فِي السِّرِّ.

در ظاهر دوست خدا و در باطن دشمن او مباش.

(بحار الأنوار، جلد ۷۵، صفحه ۳۶۵)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خداوند بخشنده بخشایگر

اللَّهُمَّ كُنْ لَوْلِيَّكَ الْحُجَّةَ بْنَ الْحَسَنِ

خدایا، برای ولایت، حضرت حجت بن الحسن،

صَلِّوْا تَكَ عَلَيْهِ وَ عَلَى آبَائِهِ

که درودهای تو بر او و بر پدرانش باد،

فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَ فِي كُلِّ سَاعَةٍ

در این لحظه و در تمام لحظات،

وَلِيًّا وَ حَافِظًا وَ قَائِدًا وَ نَاصِرًا وَ دَلِيلًا وَ عَيْنًا

سرپرست و نگاهدار و راهبر و یاری‌گر و راهنما و دیده‌بان باش،

حَتَّى تُسْكِنَهُ أَرْضَكَ طَوْعًا

تا او را به صورتی که خواهی اوست [و همه از او فرمانبری می‌نمایند] ساکن زمین گردانیده

وَ تُمَتِّعَهُ فِيهَا طَوِيلًا

و مدت زمان طولانی در آن بهرمنش سازی.